

ÎNCHEIERE

20 mai 2015

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, Judecător – Svetlana Filincova
Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către compania de asigurări „Asito” societate pe acțiuni,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Potapova împotriva companiei de asigurări „Asito” societate pe acțiuni, intervenient accesoriu Ion Efrosi, privind încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de compania de asigurări „Asito” societate pe acțiuni,

a constatat:

La 30 iunie 2010 Irina Potapova a depus cerere de chemare în judecată împotriva companiei de asigurări „Asito” societate pe acțiuni (în continuare CIA „Asito” SA), intervenient accesoriu Ion Efrosi, solicitînd încasarea sumei de 71369 (șaptezeci și unu mii trei sute șaiszeci și nouă) lei cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea cererii a indicat că la 13 martie 2010 a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilului de model „BMW-730 D”, cu nr. de înmatriculare STAR530 și automobilului de model „Daewoo Nexia”, cu nr. de înmatriculare CLT402, la volanul căruia se afla Ion Efrosi și care se face vinovat de producerea accidentului în cauză. Avînd în vedere că pentru automobilul de model „Daewoo Nexia”, cu nr. de înmatriculare CLT402 a fost încheiat cu CIA „Asito” SA un contract de asigurare obligatorie de răspundere auto, prin prisma art.1398 Cod Civil și art.16 al Legii cu privire la asigurări, urma ca CIA „Asito” SA să repare prejudiciul cauzat ca urmare a producerii accidentului rutier. Devizul de cheltuieli pentru procurarea pieselor și reparația automobilului de model „BMW-730 D”, cu nr. de înmatriculare STAR530, conform facturii fiscale KX4928656 indică suma de 71369 (șaptezeci și unu mii trei sute șaiszeci și nouă) lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 01 aprilie 2014 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a reclamantei Potapova Irina. A fost încasat din contul pîrîtului CA „ASITO” SA, c/f 1002600007123, c/b 225100101333 la BC ”Moldova Agroindbank” SA, Chișinău, c/b AGRNMD2X, în beneficiul reclamantei Potapova Irina Andrei, a.n. 19.09.1986, c/p 2004033103653, domiciliată în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 65/2, ap.33, suma de 33480 (treizeci și trei mii patru sute optzeci) lei RM cu titlu de recuperare a prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier produs la data de 13.03.2010 și suma de 200 (două sute) lei 82 bani, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată - taxa de stat proporțional diferenței de sumă adjudecată, iar în total suma de 33680 (treizeci și trei mii șase sute optzeci) lei 82 bani RM.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014 a fost respins apelul declarat de CIA „Asito” SA și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 01 aprilie 2014, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Potapova împotriva companiei de asigurări „Asito” societate pe acțiuni, intervenient accesoriu Ion Efrosi, privind încasarea prejudiciului.

La 04 martie 2015 CIA „Asito” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, pronunțarea unei hotărîri prin care pretențiile Irinei Potapova să fie admise parțial, în mărime de 26 785 (douăzeci și cinci mii șapte sute optzeci și cinci) lei 99 bani, în rest să fie respinse ca neîntemeiate.

Consideră recurentul că, în speță raporturile juridice sunt reglementate în exclusivitate de Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414 din 22.12.2006, iar asiguratorul a calculat și achitat despăgubirea de asigurare în strictă conformitate cu Legea vizată.

În cadrul examinării dosarului instanța de judecată a dispus efectuarea expertizei automerceologice la Centru Național de Expertize Judiciare, potrivit căreia prejudiciul material constituie suma de 33 480 (treizeci și trei mii patru sute optzeci) lei și la Ministerul Afacerilor Interne, potrivit căreia prejudiciul material constituie 33 954 (treizeci și trei mii nouă sute cincizeci și patru) lei.

Art.23 alin.(7) din Legea vizată prevede că costul componentelor, pieselor sau materialelor nu va depăși prețul de vânzare practicat de unitățile de specialitate din Republica Moldova, iar rapoartele de expertiză efectuate de Centrul Național de Expertize Judiciare și de către Ministerul Afacerilor Interne au fost întocmite cu încălcarea prevederilor Legii menționate.

A mai indicat că unicul act de evaluare care corespunde cu strictețe Legii nr.414 din 22.12.2006 este acel act întocmit de SRL „Autocomfix” și de care a ținut cont CIA „Asito” SA la calculul despăgubirii de asigurare.

Suplimentar a indicat că la materialele dosarului există acordul necondiționat al părților privind evaluarea prejudiciului de către SRL „Autocomfix” și că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că Irina Potapova nu a contestat acest act.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de CIA „Asito” SA ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Colegiul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori recurentul a evitat delimitarea acelor omisiuni sau erori ale instanței de judecată care ar dicta admisibilitatea recursului. Criticile aduse de recurent la argumentarea cererii de recurs urmau să evidențieze ilegalitatea soluției instanței de judecată și nu simplul fapt al dezacordului recurentului cu această soluție.

Mai mult ca atît, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Se cere a fi precizat că, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CtEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art.6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Prin urmare, Colegiul atestă faptul că, în speță, recursul declarat de către CIA „Asito” SA nu întrunește exigențele prevăzute de Lege și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 Cod Procedură Civilă și respectiv, constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către compania de asigurări „Asito” societate pe acțiuni.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător –

Svetlana Filincova

Judecătorii –

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas